

**STAR
WARS**TM

THRAWN

ASCENDENCE

CHAOS NA VZESTUPU

TIMOTHY ZAHN

Star Wars

Thrawn Ascendence: Chaos na vzestupu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars - Thrawn Ascendence: Chaos na vzestupu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**STAR
WARS**™

THRAWN
ASCENDENCE
CHAOS NA VZESTUPU

TIMOTHY ZAHN

EGMONT

Pro všechny, kdo stojí na pokraji chaosu

Original title: Star Wars: Thrawn Ascendancy. Chaos Rising
Copyright © 2021 Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated. All rights reserved
Cover art and design: Sarofsky

First published by Del Rey, an imprint of Random house, a division of
Penguin Random House LLC, New York

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmkoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT, v Praze roku 2021 ve společnosti Albatros
Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.

Číslo publikace 37 478

Z anglického originálu Star Wars – Thrawn Ascendancy. Chaos Rising
vydaného nakladatelstvím Random House Publishing Group přeložil

Lubomír Šebesta

Redigoval Pavel Klimeš

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec

Technická redaktorka Alena Mrázová

Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

První vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-4920-8

ISBN e-knihy 978-80-252-4959-8 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-252-4960-4 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-252-4958-1 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz

www.egmont.cz

OSOBY

THRAWN | Mitth'raw'nuruodo – meritní adoptát rodiny Mitth

ZIARA | Irizi'ar'alani – pokrevní členka rodiny Irizi

THALIAS | Mitth'alí'astov – meritní adoptátka rodiny Mitth

THURFIAN | Mitth'urf'ianico – syndik rodiny Mitth

SAMAKRO | Ufsa'mak'ro – meritní adoptát rodiny Ufsa

GENERÁL BA'KIF

CHE'RI – chodkyně po obloze

QILORI Z UANDUALONU – průvodce-navigátor (ne-Chiss)

GENERÁL YIV DOBROTIVÝ – nikardunský velitel

CHISSKÁ ASCENDENCE

Devět vládnoucích rodin

UFSA

PLIKH

IRIZI

BOADIL

DASKLO

MITTH

CLARR

OBVIC

CHAF

Chisská rodinná hierarchie

POKREVNÍ

ZKOUŠENÝ

BRATRANEC

MERITNÍ ADOPTÁT

ČESTNÝ DĚDIC

Politická hierarchie

PATRIARCHA – hlava rodiny

MLUVČÍ – hlavní syndik rodiny

SYNDIK – člen Syndikuru, hlavního vládního orgánu

PATRIEL – vyřizuje rodinné záležitosti na planetární úrovni

RADNÍ – vyřizuje rodinné záležitosti na lokální úrovni

ARISTOKRA – člen jedné z Devíti vládnoucích rodin střední úrovně

Před dávnými časy, za jednou předalekou galaxií...

Po tisíce let to byl ostrov klidu uprostřed Chaosu. Je to centrum moci, vzor stability a maják integrity. Zevnitř na ni dohlíží Devět vládnoucích rodin; zvenčí ji střeží Expanzní obranná flotila. Její sousedé jsou ponecháni v míru, její nepřátelé ve zkáze. Je světlem a kulturou a slávou.

Je to Chisská ascendance.

PROLOG

Útok na Csillu, domovský svět Chisské ascendance, byl náhlý, nečekaný a – navzdory svému omezenému rozsahu – neuvěřitelně účinný.

Z hyperprostoru vystoupily tři velké válečné lodě na poměrně vzdálených vektorech a přihnaly se k planetě se spektrálními lasery pálicími na plný výkon proti obranným plošinám a lodím Chisských obranných sil na oběžné dráze. Plošinám a lodím, které byly zastíženy nepřipravené, netrvalo nicméně ani minutu, než začaly opětovat palbu. Tou dobou už útočníci změnili směry a mířili ke shluku světél rozprostřených po ledovém povrchu planety, který označoval hlavní město Csaplár. Jejich lasery pokračovaly v palbě, a když se dostali na dostřel, přidali ke svému útoku i salvy raket.

Ale nakonec to nebylo k ničemu. Obranné plošiny snadno sestřelily rakety, zatímco válečné lodě zaměřily samotné útočníky, rozstřílely je na kusy a postaraly se o to, aby všechny úlomky, které vstoupí do atmosféry, byly dost malé, aby průlet nepřečkaly. Patnáct minut po příletu útočících sil bylo po všem.

Hrozba pominula, pomyslel si chmurně nejvyšší generál Ba'kif, když kráčel centrální chodbou ke Kupoli, kde se po návratu z úkrytů shromáždili syndikové a ostatní aristokrové.

Teď nastane *skutečný* hluk a hněv.

A bude dost obojího. Syndikur jako nejvyšší vládnoucí orgán Ascendence rád vysílal obraz přemýšlivosti, vznešenosti a vyrovnané důstojnosti. Po většinu času, mimo nevyhnutelných politických potyček, se to dostatečně blížilo pravdě.

Ale ne dnes. Syndikur zasedal v plném počtu a mluvčí měli mít později odpoledne vlastní soukromé setkání, což znamenalo, že se téměř každý vysoce postavený aristokra Ascendence nacházel v kancelářích, chodbách a konferenčních místnostech, když se rozezněl poplach. Křity hluboko pod Kupolí byly obstojně prostorné a přiměřeně pohodlné, ale od posledního útoku na Csillu uplynulo několik desítek let a Ba'kif pochyboval, že současní představitelé vlády tam dole někdy byli.

Dvě hodiny nuceného nicnedělání, zatímco Obranné síly čekaly, jestli dojde k dalšímu útoku, nesnášeli dobře a Ba'kif si nedělal iluze, že nadcházející bouře bude přemýšlivá, vznešená nebo vyrovnaná.

Měl pravdu.

„Já chci vědět,“ prohlásil mluvčí rodiny Ufsa poté, co Ba'kif dokončil hlášení, „kdo jsou ti cizinci, kteří se opovážili se domnívat, že jim projde útok na nás. Jméno, generále – chceme *jméno*.“

„Obávám se, že to vám poskytnout nemůžu, mluvčí,“ řekl Ba'kif.

„Proč ne?“ chtěl vědět mluvčí. „Máte trosky, ne? Máte datové záznamy, mrtvolky a profily zbraní. Z toho všeho musíme jméno jistě vyvodit.“

„Ascendence byla napadena,“ přerušil ho ponuře mluvčí rodiny Mitth, jako by ostatním mohla ta skutečnost nějak uniknout. „Potřebujeme vědět, koho za tu aroganci potrestat.“

„Ano,“ řekl Ufsa a krátce se zamračil přes stůl.

Ba'kif potlačil povzdech. Velká ohrožení Ascendence v minulých dobách většinou Vládnoucí rodiny stmelila k jednotě, která převládala obvyklé politické manévrování. Tak trochu doufal, že dnešní útok vyvolá podobnou reakci.

Očividně k tomu nedojde. Obzvláště v případě Ufsů a Mitthů, jejichž rodiny byly uprostřed spleťtité kampaně, ve které šlo o nově otevřená těžební pole na Theartere, a Ufsu evidentně podráždilo, že část výsluní mu sebral současný hlavní rival jeho rodiny. „Co víc,“ dodal a zamračeným pohledem mluvčího Mitthů vyzýval, aby si zkusil ho znovu přerušit, „potřebujeme ujištění, že Obranné síly mají zdroje k obraně Chissů proti dalším akcím těch neznámých nepřátel.“

Datová čtečka, questis, ležící před Ba'kifem se rozsvítila, když přišlo čerstvé hlášení. Vzal ji, položil si ji nakloněnou do levé dlaně a palcem na okraji displeje posouval zobrazení. „Syndikur se nemusí obávat o svou bezpečnost,“ řekl. „Zrovna jsem dostal zprávu, že z Naporaru letí čtyři další válečné lodě z Expanzní flotily podpořit zdejší lodě Obranných sil.“

V duchu se ušklíbl. Mladí muži a ženy připravení položit životy k ochraně svého domovského světa. Vznešené a čestné... a oběť, pokud byla někdy zapotřebí, o které on a všichni, kdo momentálně byli v Kupoli, věděli, že je úplně zbytečná.

Naštěstí to nevypadalo, že by taková oběť byla zapotřebí dnes.

„A když napadnou jiné planety Ascendence?“ naléhal Ufsa.

„K posílení hlídkových sil sousedních soustav byly vyslány další lodě pro případ, že by se staly cílem následného útoku,“ řekl Ba'kif.

„Ohlásil někdo útoky nebo střet s nepřítelem?“ zeptal se mluvčí rodiny Clarr.

„Dosud ne, mluvčí,“ odpověděl mu Ba'kif. „Pokud víme, šlo o ojedinelý incident.“

Mluvčí rodiny Obbic si teatrálně odfrkla. „O tom vážně pochybuji, generále,“ řekla. „Nikdo neposílá válečné lodě proti Ascendenci jen tak z legrace, aby se pak vrátil domů. Tam venku proti nám někdo brojí. Ten někdo musí být nalezen a dostat tvrdou lekci.“

* * *

Takhle to pokračovalo další hodinu, ve které každá z Devíti vládnoucích rodin – a mnohé z Velkých rodin, které aspirovaly na připojení k oné elitní skupině – projeví své pobouření a odhodlání.

Převážně to bylo mrhání Ba'kifovým časem. Letité zkušenosti z armády ho naštěstí naučily, jak poslouchat politiky na půl ucha, a přitom soustředit zbytek mysli na naléhavější záležitosti.

Mluvčí a syndikové chtěli vědět, kdo zaútočil na Ascendenci. Dívali se na to špatně.

Ta zajímavá otázka nebyla *kdo*, ale *proč*.

Protože Obbicové měli pravdu. Csillu nikdo nenapadal jen tak. To platilo dvojnásob pro útok, který stál tři velké válečné lodě bez jakéhokoliv zjevného zisku. Buď se útočník neskutečně přepočítal, nebo dosáhl skrytějšího cíle.

Jak by takový cíl mohl vypadat?

Většina Syndikuru očividně předpokládala, že útok byl předvojem mnohem rozsáhlejšího tažení, a jakmile skončí se svými výstupy, nepochybně začnou na Obranné síly naléhat, aby své lodě stáhly hlouběji k ochraně hlavních soustav. Co víc, pravděpodobně budou chtít, aby se z hranic k jejich posile stáhla také Expanzní obranná flotila.

Co bylo cílem? Aby Chissově obrátili své zraky dovnitř a ne ven? V tom případě by vyhovění požadavkům Syndikuru hrálo nepřátelským plánům přímo do karet. Na druhou stranu, pokud se syndikové nemýlili ohledně začátku plnohodnotného tažení, ponechání Expanzní flotily venku v Chaosu by mohlo být stejně osudným tahem. V každém případě, pokud se rozhodnou špatně, v čase, kdy se dozví pravdu, bude už na nápravu chyby pozdě.

Ale když Ba'kif zvažoval všechny možnosti, napadla ho ještě jedna. Možná že útok nebyl zamýšlen k odvedení pozornosti Ascendence od něčeho, co se mělo stát, ale od něčeho, co se už *stalo*.

A alespoň na *tuto* možnost se mohl podívat hned. Nenápadně do svého questisu zadal vyhledávací příkaz.

Uprostřed zasedání v Kupoli, zatímco dál chlácholil aristokry, měl svou odpověď.

Možná.

Když se generál konečně vrátil do své pracovny, čekal na něj jeden z jeho pobočníků. „Našli jste ho?“ otázal se Ba'kif.

„Ano, pane,“ přisvědčil pobočník. „Je na Naporaru, kde se doléčuje ze zranění utrpených při operacích proti vagaarijským pirátům.“

Ba'kif sraštil čelo. Tyto operace, ač úspěšné z vojenského hlediska, byly naprostou politickou katastrofou. Mnoho aristokrů se k té šlamastyce stále vracelo i po několika měsících. „Kdy bude volný?“

„Kdykoli si budete přát, pane. Řekl, že vám bude k dispozici, jakmile budete chtít.“

„Dobře,“ řekl Ba'kif a podíval se na čas. Půl hodiny, než bude *Whirlwind* připraven k letu, čtyři hodiny cesty na Naporar, další půl hodiny, než dostane raketoplán do lékařského centra Chisské expanzní flotily. „Informujte ho, že chci, aby byl připraven za pět hodin.“

„Ano, pane.“ Pobočník zaváhal. „Chcete ten rozkaz do záznamu, nebo se jedná o soukromou cestu?“

„Do záznamu,“ řekl Ba’kif. Aristokrové možná nebudou mít radost, až na to přijdou – Syndikur by dokonce mohl uspořádat nějaký tribunál, aby promarnil další jeho čas nesmyslnými otázkami –, ale Ba’kif to hodlal udělat striktně podle předpisů. „Rozkaz od nejvyššího generála Ba’kifa,“ pokračoval a hlas mu klesl k tónu, který vždy používal k vydávání formálních rozkazů a hlášení. „Připravit transport pro mě a staršího kapitána Mitth’raw’nuruoda. Cíl: Dioya. Účel: prošetření opuštěné lodi nalezené před dvěma dny ve vnější soustavě.“

„Ano, pane,“ řekl pobočník řízně. Jeho hlas byl pečlivě neutrální a neprozrazoval žádné osobní pocity k celé věci. Koneckonců ti, kteří o kapitánu Thrawnovi nesmysleli dobře, nepatřili jen k aristokrům.

V tuhle chvíli se Ba’kif o žádného z nich nestaral. Našel první polovinu odpovědi *proč*.

Nyní tu byla jen jedna osoba, které věřil, že přijde na tu druhou polovinu.

VZPOMÍNKY I

Ze všech povinností vložených na bedra středně postavených členů rodiny, myslel si aristokra Mitth'urf'ianico kysele, když kráčel chodbou střední školy, je nábor jednou z nejhorších. Bylo to nudné, vyžadovalo to příliš mnoho cestování, a spíše často to byla ztráta času. Tady na Rentoru – fyzicky blízko Csille, přesto paradoxně v odlehlé části Chisské ascendance – vůbec nepochyboval o tom, jaký bude mít jeho cesta výsledek.

Přesto, když generál – třeba novopečený – řekl, že má slibného rekruta, bylo povinností rodiny to alespoň prověřit.

Generál Ba'kif čekal na balkoně nad aulou, když aristokra dorazil. Generál měl ve tváři výraz ovládané dychtivosti; samotná tvář byla příliš mladá, aby mohla patřit polnímu důstojníkovi. Ale od toho tady byly rodinné konexe.

Ba'kifovy oči se rozzářily, když návštěvníka spatřil. „Aristokra Mitth'urf'ianico?“ otázel se.

„To jsem já. Generál Ba'kif?“

„To jsem já.“

A když měli tuto formalitu za sebou, mohli přejít k používání daleko praktičtějších titulů a zkrácených jmen. „Tak kde je ten student, který podle vás stojí za to, abych kvůli němu letěl přes půl planety?“ zeptal se Thurfian.

„Tam dole,“ odpověděl Ba'kif a ukázal na řadu studentů odříkávajících ranní sliby. „Třetí řada vzadu úplně vpravo.“

Takže byl vůdcem řady? Působivé, třebaže jen trochu. „Jméno?“

„Kivu'raw'nuru.“

Kivu. S touto rodinou Thurfian nebyl obeznámen. „A?“ pobídl generála, zatímco vytáhl questis a zadal do něj rodinné jméno.

„A jeho známky, nadání a logická matice jsou mimo tabulky,“ řekl Ba'kif. „Hlavní kandidát pro Taharimskou akademii na Naporaru.“

„Mm,“ zahučel Thurfian, zatímco hleděl na záznam. Kivu byla snad ta nejobyčejnější rodina, jakou kdy Chisská ascendance zplodila. Nebylo divu, že o ní nikdy neslyšel. „A proč jste kontaktoval nás?“

„Protože rodina Mitth má pro tento rok stále ještě dvě volná místa k jmenování,“ odvětil Ba'kif. „Pokud Vurawna nepřijmete, bude mít další šanci až za rok.“

„Byla by to taková katastrofa?“

Ba'kifův obličej ztvrdl. „Ano, věřím, že byla,“ odušil a předložil vlastní questis. „Tady jsou jeho školní záznamy.“

Thurfian sešpulil rty a roloval dolů po displeji. Už viděl i lepší záznamy, ale moc často ne. „Nevidím žádné známky toho, že by ho jeho rodina připravovala na vojenskou službu.“

„Ne, nepřipravovala,“ potvrdil Ba'kif. „Je to menší rodina bez zdrojů nebo možností, jaké mají v těchto věcech Mitthové.“

„Když si mysleli, že je tak výjimečný, měli mu zdroje najít nebo opatřit,“ opáčil Thurfian kousavě. „Takže si myslíte, že by rodina Mitth měla vystoupit a prostě ho bez otázek přijmout?“

„Pokládejte otázky dle libosti. Zařídil jsem, aby mohl být uvolněn z hodiny na pohovor.“

Thurfian se pousmál. „To jsou aristokrové tak předvídatelní?“

„Aristokrové? Ne.“ Ba'kif napodobil Thurfianův úsměv. „Ale jejich soupeření ano.“

„To si dokážu představit,“ připustil Thurfian a opět sklonil zrak k Vurawnovým záznamům. Pokud ten chlapec dostojí alespoň polovině svého potenciálu, bude pro rodinu Mitth cenným přírůstkem.

Kdysi, před tisíci lety, byly rodiny jen skupiny lidí svázané krví a sňatky a uzavřené komukoli jinému. Ale zákonité nedostatky takového systému vedly k úpadku a stratifikaci a někteří patriarchové začali experimentovat s metodami absorbování osob zvenčí jinak než

prostřednictvím manželství. Výsledkem byl současný systém, v němž mohli být potenciálně slibní kandidáti přijati jakožto meritní adoptáti, a ti, kteří se ukázali obzvlášť cenní, se mohli stát zkušenými a možná i čestnými dědici.

Vurawn rozhodně splňoval kritéria, aby se stal meritním adoptátem. Co víc, pokud ho přijmou Mitthové, nezmocní se ho Iriziové. Jedna z mnoha rodinných rivalit, kterou měl Ba'kif nepochybně na mysli, když mluvil o předvídatelnosti.

Ale dokonce ani o tohle nešlo. Syndikur konečně přistoupil na dlouhodobé žádosti Obranných sil o rozšíření stavů a pravomocí a výsledkem byla nově vzniklá Expanzní obranná flotila. Jejím úkolem bylo dohlížet na chisské zájmy v částech Chaosu rozprostírajících se za hranicemi Ascendence a zjišťovat, kdo se tam nachází a jakou představuje hrozbu.

A tentokrát byli aristokrové při financování armády skutečně štedří. Nechali už stavět nové lodě, základny a podpůrná zařízení a Expanzní flotila potřebovala každého schopného důstojníka a válečníka, kterého sežene.

Tenhle Vurawn vypadal jako někdo, kdo by se pro takovou roli hodil. Muž, který by se v ní mohl proslavit, a to jak sebe, tak i svou rodinu.

„Dobrá,“ svolil. „Promluví si s ním. Uvidíme, jak si povede při řádném pohovoru.“

* * *

„Doufám, že základna není daleko,“ řekl Vurawn, zatímco Thurfianův vůz uháněl nad krajinou Rentoru. „Už tak zmeškám všechny dnešní hodiny. Moji instruktoři nebudou rádi, když zameškám i ty zítřejší.“

„Neměj obavy,“ řekl Thurfian a slyšel ve svém hlase zkoušenou trpělivost. To ten chlapec vážně nechápal velikost cti, které se mu dostalo?

Zjevně ne. Být na hodině bylo důležité. Adopce do jedné z Devíti vládnoucích rodin ne.

Rentor nebyl tak úplně politickým a kulturním centrem a Thurfian věděl, že se musí smířit s jistým stupněm nevědomosti. I tak Vurawna takový nedostatek povědomí vyčleňoval i z řad těch nejzaostalejších vrstevníků.

Ovšem pokud bylo Ba'kifovo hodnocení správné, ten chlapec měl nakročeno k vojenské kariéře. Při ní politika tolik důležitá nebyla.

Jestli bude Vurawn přeosvojen rodinou Mitth, což zatím ještě nebylo jisté. Thurfian poslal vlastní zprávu, ale radním, kteří dohlíželi na zájmy Mitthů na Rentoru, ještě zbývalo provést pohovor, po němž by mohlo následovat krátké setkání se samotnou místní patrielkou, budou-li radní dostatečně spokojeni. Jakmile bude toto hotovo, výsledky budou předány do rodinného sídla na Csille ke konečnému zhodnocení a teprve potom se Vurawn dozví, zda byl vybrán za meritního adoptáta rodiny Mitth. Celý proces obvykle trval dva až tři měsíce; Thurfian viděl, že to už trvalo i šest –

Jeho questis se ozval. Vytáhl ho z kapsy a zapnul.

Šlo o textovou zprávu. Velmi krátkou textovou zprávu.

Vurawn přijat za meritního adoptáta.

Thurfian jen zíral. *Přijat?*

Nemožné. Pohovory – hodnocení patrielky – zpráva sídla –

Ale měl to tam přímo před očima. Někdo celý proces zkrátil a na žádých obvyklých postupech už nezáleželo.

Vlastně už žádný ani nebyl zapotřebí. Patrielka nejspíš dostala stejnou zprávu, a až dorazí na základnu, dojde jen ke krátké ceremonii na odpojení Vurawna od rodiny Kivu a jeho přeosvojení Mitthy.

„Nějaký problém?“ otázal se Vurawn.

„Ne, nic,“ řekl Thurfian a schoval questis zpět do kapsy. Takže ten chlapec byl přijat jen na základě Thurfianova pohovoru plus možná svých školních výsledků a hodnocení?

To nedávalo smysl. I přes dojem, který ten chlapec udělal, v tom muselo být něco víc. Někdo vysoce postavený z rodiny Thurfianův dnešní úkol očividně sledoval. A ten někdo také zjevně sledoval Vurawnův život a už se rozhodl, že přijmout ho je v nejlepším zájmu Mitthů.

Takže, když už rozhodnutí padlo, proč byl Thurfian vůbec vyslán na pohovor? Jeho doporučení jistě nemělo v sídle takovou váhu.

Ovšemže ne. Thurfian sem byl vyslán, aby zamaskoval fakt, že Vurawn už byl pro přeosvojení vybrán. Čistá politika, protože v případě Devíti rodin šlo vždycky o politiku.

Zamračil se, když mu to opožděně došlo. Na obdrženou zprávu nijak nezareagoval – byl aristokrou a politickým činitelem dost dlouho na to, aby zabránil promítnutí emocí jako překvapení do obličeje i hlasu. Přesto však Vurawn poznal, že ta zpráva byla natolik znepokojující, aby stála za dotaz.

Znovu na chlapce koutkem oka pohlédl. Takový druh pozorovacích schopností nebyl obvyklý. Možná v tom bylo víc, než si uvědomoval. Jiskra, která jednoho dne přinese jemu a jeho rodině čest a slávu.

Někdo v rodinném sídle si to zjevně myslel také a ten někdo rozhodl, že rodina přijímající onu slávu budou Mitthové.

Stále zbývala otázka, zda chlapce poslat na Taharimskou akademii, nebo ne.

Ale s Vurawnovým neznámým podporovatelem tahajícím za nitky Thurfian předpokládal, že i o tomhle bylo předem rozhodnuto.

Zamračil se na krajinu ubíhající pod nimi. Nelíbilo se mu, když s ním manipulovali. Ještě víc se mu nelíbilo, když byly z něčeho rozmaru vyhozeny oknem řádné a časem prověřené postupy.

Ale byl aristokrou rodiny Mitth a nepříslušelo mu souhlasit či nesouhlasit s rozhodnutími rodiny. Měl pouze vykonat úkol, který mu byl svěřen.

Možná se to jednoho dne změní.

„Ne, žádný problém,“ odpověděl. „Jen jsem zrovna dostal zprávu, že jsi byl přijat.“

Vurawn na něj vykulil oči. „Už?“

„Ano,“ potvrdil Thurfian a v duchu si užíval chlapcův zmatek. Takže *bylo* možné ho překvapit. A o politice věděl aspoň tolik, že poznal neobvyklost situace. „Až dorazíme na základnu, pravděpodobně podstoupíš ceremonii.“

„Jako meritní adoptát, předpokládám?“

Takže o Vládnoucích rodinách něco věděl. „Tak začínají všichni,“ přikývl Thurfian. „Až a jestli projdeš Zkouškami, postoupíš na zkoušeného.“

„A potom na čestného dědice,“ řekl Vurawn zamyšleně.

Thurfian tiše zasupěl. Alespoň k tomuhle nikdy nedojde. Ne u ně-
koho, kdo pochází z tak bezvýznamné rodiny. „Možná. Zatím si začni
zvykat na jméno Mitth'raw'nuru.“

„Ano,“ zamumlal chlapec.

Thurfian si ho po očku prohlížel. Ten chlapec mohl rodině Mitth při-
nést slávu, jak se domníval Ba'kif. Stejně snadno jí mohl přinést i hanbu
a zklamání. Tak už to ve vesmíru chodilo.

Tak či tak, bylo dokonáno.

Vurawn už nebyl. Na jeho místě stál nyní *Thrawn*.

KAPITOLA 1

Přicházely chvíle, pomyslel si Ba'kif nepřítomně, kdy bylo dobré vyhlížet z relativní stability Chisské ascendance do Chaosu. Byla to šance ocenit vše, co Ascendance představovala, a vše, co znamenala: řád a nezlomnost, bezpečí a moc, světlo, kulturu a slávu. Byla ostrovem klidu uprostřed klikatých hyperprostorových tras a neustále se měnících cest, které zpomalovaly cestování a bránily obchodu všem, kdo žili tam venku.

Chaos nebýval vždycky takový, nebo to alespoň tvrdily legendy. Kdysi, na úsvitu vesmírných letů, nebylo cestování mezi jakýmkoli hvězdami obtížnější než nyní v rámci Ascendance. Ale potom, před tisíci lety, vyslala série řetězových explozí supernov v celém regionu mezi hvězdy vysokou rychlostí obrovské masy hmoty, z nichž některé zničily asteroidy nebo celé světy a jiné svými dopady blížícími se rychlosti světla zažehly další supernovy. Pohyb vši té hmoty ve spojení s oblastmi se značným elektromagnetickým tokem vyústil ve stále se měnící hypertrasy, které činily jakékoli cesty delší než pár hvězdných soustav obtížné a nebezpečné.

Ale tato nestabilita měla svůj rub i líc. Omezení ztěžující dopravu, a tudíž i chránící Chissy před invazí, zároveň zpomalovala průzkum a sběr informací. Tam venku v temnotě byla nebezpečí, skryté světy a tyrani, kteří prahli po dobývání a ničení.

Jeden z těch tyranů nyní zjevně upřel svůj zrak na Ascendenci.

„Jste si jistá, že je to správná cesta?“ zeptal se mladé ženy u kormidla jejich raketoplánu.

„Ano, generále, jsem,“ odpověděla. Přes tvář jí přelétl záblesk potlačené bolesti. „Patřila jsem k týmu, který ji objevil.“

Ba'kif přikývl. „Jistě.“ Nastalo další krátké ticho, další okamžik vyhlížení na vzdálené hvězdy –

„Tamhle,“ řekla žena najednou. „Deset stupňů na pravobok.“

„Vidím to,“ řekl Ba'kif. „Dostaňte nás blíž.“

„Ano, pane.“

Jejich loď se pohybovala vpřed a plynule zmenšovala vzdálenost. Ba'kif se staženým žaludkem vyhlížel z průzoru. Jedna věc byla vidět hologramy a záznamy zničené uprchlické lodi. Něco jiného bylo osobně hledět na drsnou realitu masakru.

Starší kapitán Thrawn po jeho boku se pohnul. „To neudělali piráti,“ podotkl.

„Vaše důvody?“ otázal se Ba'kif.

„Tento způsob poškození vede ke zničení, ne znehybnění.“

„Většina škod mohla být způsobena až potom, co ji vyplnili.“

„Nepravděpodobné,“ odvětil Thrawn. „Úhel většiny zásahů ukazuje na útok ze zadu.“

Ba'kif přikývl. To byla stejná analýza a logika, kterou sledoval i on a která ho dovedla ke stejnému závěru.

Tato logika a jeden další, mnohem důležitější, strašlivý fakt. „Zbavme se zřejmé otázky,“ řekl. „Je tato loď nějak spojena s těmi, které před dvěma dny napadly Csillu?“

„Ne,“ prohlásil Thrawn pohotově. „Nevidím mezi nimi vůbec žádnou uměleckou nebo architektonickou spojitost.“

Ba'kif znovu přikývl. I on dospěl k témuž závěru. „Takže je možné, že ty dva případy spolu nesouvisejí.“

„Pokud ne, šlo by o velice zajímavou shodu okolností,“ řekl Thrawn. „Za mnohem pravděpodobnější považuji, že útok na Csillu byl promyšlenou diverzí, která měla obrátit pozornost dovnitř a odvést ji od této události.“

„Vskutku,“ souhlasil Ba'kif. „A cena té diverze dále naznačuje, že někdo *opravdu* nechce, abychom se na tu loď podívali zblízka.“

„Vskutku,“ zopakoval Thrawn zamýšleně. „Zajímalo by mě, proč tu nechali vrak, místo aby ho úplně zničili.“

„To vám můžu říct, pane,“ ozvala se pilotka. „Byla jsem na hlídkové lodi, která útok zpozorovala. Byli jsme příliš daleko, abychom zasáhli nebo získali nějaká skutečná sensorová data, jenže útočník si našeho přiletu zjevně všiml a rozhodl se neriskovat střet. Než jsme dorazili a začali s šetřením, unikl zpět do hyperprostoru.“

„Takže jsme o útoku už věděli,“ dodal Ba’kif. „Diverze byla tedy nejspíš pokus odvést od něj naši pozornost.“

„Alespoň na nějaký čas,“ řekl Thrawn. „Kolik času to podle vašeho odhadu bude, pane?“

Ba’kif zavrtěl hlavou. „To nelze říct s jistotou. Ale podle pobouření Syndikuru nad útokem na Csillu soudím, že tlak na flotilu, aby dopadla viníky, bude vyvíjen ještě alespoň tři nebo čtyři měsíce. Ovšem za předpokladu, že je do té doby neodhalíme.“

„To se nám nepodaří,“ odtušil Thrawn. „Ze záznamů útoku, které jsem viděl, vypadaly ty lodě opotřebovaně, skoro až zastarale. Ten, kdo je měl na povel, je zvolil proto, že s největší pravděpodobností jen málo připomínají ty, které používá nyní.“

Ba’kif se chmurně pousmál. „Ale na druhou stranu i malá podobnost může být vše, co potřebujeme.“

„Snad.“ Thrawn pokynul ke zničené lodi. „Předpokládám, že půjdeme na palubu?“

Ba’kif pohlédl na pilotku. Líce měla napjaté a pokožku kolem očí staženou. Na té palubě už jednou byla a očividně nijak netoužila se tam vrátit. „Ano,“ řekl. „Pouze my dva. Posádka raketoplánu tu zůstane na hlídce.“

„Rozumím,“ řekl Thrawn. „S vaším svolením připravím skafandry.“

„Do toho,“ přikývl Ba’kif. „Za chvíli se k vám připojím.“

Počkal, až Thrawn odejde. „Nechali jste všechno tak, jak jste to našli?“ zeptal se pilotky.

„Ano, pane, ale...“

„Ale?“ pobídl ji Ba’kif.

„Nechápu, proč jste ji chtěl nechat nedotčenou, místo abychom ji odťáhli na důkladnější prohlídku,“ řekla. „Nechápu, k čemu vám bude to, co na ní je.“

„Možná budete překvapena,“ odušil. „Nebo budeme překvapeni my oba.“

Pohlédl ke dveřím, kterými odešel Thrawn. „Vlastně na to spoléhám.“

* * *

Ba'kif viděl hologramy, které hlídka poslala Syndikuru na Csille a velitelství Expanzní obranné flotily na Naporaru.

Skutečnost byla mnohem horší, stejně jako stav lodě samotné.

Rozbité ovládací panely. Usmažené datové banky a moduly. Zničené soustavy senzorů a analytické desky.

A mrtvol. Spousta mrtvol.

Nebo spíš zbytky mrtvol.

„Tohle nebyl frachták,“ ozval se Thrawnův hlas tiše z reproduktoru Ba'kifovy přilby. „Byla to uprchlická loď.“

Ba'kif tiše přikývl. Dospělí, osoby středního věku, děti – zastoupeny byly všechny věkové kategorie.

Všichni byli pobiti s brutální systematickostí.

„Co nám ukázala analýza flotily?“ zeptal se Thrawn.

„Jen velmi málo,“ přiznal Ba'kif. „Jak jste si už povšiml, tvar lodi není stejný jako u těch předchozích. Nukleový kód obětí nemáme v seznamech. Velikost lodi naznačuje, že nepřiletěla z daleka, ale v Chaosu je spousta planetárních soustav a malých nadnárodních svazků, které jsme nikdy nenavštívili.“

„A jejich fyzické charakteristiky...“ Thrawn mávl rukou.

„Těžko čitelné,“ odpověděl Ba'kif chmurně a neubráníl se zachvění. Výbušné střely po sobě zanechaly jen málo i pro ten nejlepší rekonstrukční tým. „Doufal jsem, že dokážete něco vypátrat z toho, co tu po nich zbylo.“

„Pár věcí tu je,“ řekl Thrawn. „Základní tvar lodi má jisté charakteristiky, které se pravděpodobně objevují i v jiných prvcích jejich kultury. Také jejich oděv je typický.“

„V jakém smyslu?“ dotazoval se Ba'kif. „Materiál? Střih? Vzorování?“

„To všechno, a ještě něco navíc. Ty věci mají určitý ráz, vzbuzují celkový dojem, který se mi utváří v hlavě.“

„Nic, co nám můžete kodifikovat?“

Thrawn se k němu otočil a Ba'kif skrz obličejový kryt zahlédl jeho ironický úsměv. „Vážně, generále,“ řekl, „kdybych to dokázal popsat, rozhodně bych to udělal.“

„Já vím,“ řekl Ba'kif. „Bylo by to pro nás všechny mnohem jednodušší.“

„Souhlasím,“ přisvědčil Thrawn. „Ale buďte ubezpečen, že až tyto bytosti uvidím znovu, poznám je. Předpokládám, že máte v plánu pátrat po původu lodi?“

„Za normálních okolností bych to určitě udělal,“ souhlasil Ba'kif. „Ale když je teď Syndikur na nohou a zlostí bez sebe, mohlo by být těžké vyčlenit z obrany Ascendence operační svaz.“

„Jsem připraven letět sám, pokud to bude nezbytné.“

Ba'kif přikývl. Čekal, že se Thrawn nabídne, samozřejmě. Pokud si ten muž něco užíval, pak to byla honba za tajemnem a luštění hádanek. Když se k tomu přidala jeho jedinečná schopnost vidět souvislosti, které jiným unikaly – a skutečnost, že velké procento aristokrů bude rádo, že jim na chvíli zmizí z očí –, byl pro ten úkol dokonalou volbou.

Bohužel to nebylo tak snadné.

„Na takovou misi budu potřebovat něco s obstojnou výbavou,“ pokračoval Thrawn, zatímco se rozhlížel po vraku. „Třeba *Springhawk* by úplně postačil.“

„Myslel jsem si, že na něj přijde řeč,“ opáčil Ba'kif kysele. „Víte, že vám nebyl odebrán bezdůvodně, vidíte?“

„Ovšem. Nejvyššímu admirálovi Ja'foskovi a Radě se nelíbily mé kroky proti vagaarijským pirátům. Ale ta zlost už je jistě přešla.“

„Možná,“ řekl Ba'kif vyhýbavě. „Nicméně... Nu, řekněme, že vaše pověst u ostatních členů Rady je stále na pováženou.“ Pobouření Rady obranné hierarchie nad Thrawnovými kroky bylo jistě oficiálním důvodem k jeho odstranění z funkce velitele *Springhawku*. Nejen jeho neschválené kroky proti pirátům, ale také následná smrt syndika Mit'tra'ssafise a ztráta cenné cizí technologie.

Ovšem v zákulisí hrály roli i jiné faktory. Thrawnovo úspěšné tažení, ať už ho aristokrové schvalovali, nebo ne, pozvedlo jméno a prestiž *Springhawku* a rodina Ufsa se rozhodla, že chce, aby lodi velel někdo z nich. Následovala tichá žádost Radě a nejspíš ještě tišší výměna ústupků nebo budoucích příslibů a Thrawn byl mimo.

Všechno samozřejmě striktně proti protokolu. Aristokrové by neměli mít žádný vliv na vojenská zařazení. Ale to neznamenal, že se to nikdy nedělo.

Šlo o to, že, jako vždy, Thrawn viděl pouze situaci na povrchu a politické nitky mu naprosto unikaly.

Přesto by to mohla být dobrá příležitost připomenout civilním vůdcům Ascendence, že vojsku velí Rada, nikoli Syndikur. Syndikové si vzali *Springhawk*; nastal čas, aby si ho Rada vzala zpátky. „Uvidíme, co se dá dělat,“ řekl. „*Springhawk* se má za pár dnů připojit k trestné výpravě admirálky Ar'alani proti Paataatusům, ale potom by se nám mělo podařit dostat vás zpět do jeho velitelského křesla.“

„Vážně si myslíte, že za útok na Csillu jsou odpovědní Paataatusové?“

„Já ne,“ přiznal Ba'kif. „Spolu s většinou Rady. Ale jeden ze syndiků tu teorii vypustil a ostatní se jí chytily. Kromě toho Paataatusové opět čmouchali na okraji Ascendence, takže rychlé trestné plácnutí by bylo stejně na místě.“

„To je asi rozumné,“ připustil Thrawn. „Ovšem až na vyčkání do skončení operace. Rád bych se k lodi připojil ještě před útokem. Ne nutně jako velitel, ale za účelem pozorování a zhodnocení důstojníků a válečníků.“

„To by snad bylo možné. Na druhou stranu, proč ne jako velitel? Zkonzultuji to s Ar'alani a uvidím, jestli to schválí.“

„Jsem si jistý, že schválí. Předpokládám, že ke svému vyšetřování dostanu přidělenou chodkyni po obloze?“

„Pravděpodobně,“ řekl Ba'kif. Sbor chodkyň po obloze byl v současnosti vytižený, ale bez vědomí, jak daleko Thrawna jeho pátrání zavede, by bylo neefektivní nechat ho cestovat mnohem pomaleji jednotlivými skoky. „Uvidím, která je volná, až se vrátíme na Naporar.“

„Díky.“ Thrawn pokynul dozadu. „Předpokládám, že v prostorách strojovny nebo skladů zásob toho útočníci k nalezení mnoho nenechali?“

„Skoro nic,“ odpověděl Ba'kif ponuře. „Většinou jen několik vybuchlých těl.“

„Přesto bych si ta místa rád prohlédl.“

„Jistě. Tudy.“

* * *

Střední kapitán Ufsa'mak'ro dlouhou chvíli zíral na čerstvé rozkazy na questisu, který mu podal jeho první důstojník.

Ne. Ne *jeho* důstojník. Starší komandér Plikh'ar'illmorf byl nyní důstojník staršího kapitána Mitth'raw'nuruoda. A už ne první, ale druhý.

Thrawnovým prvním důstojníkem se stal sám Samakro.

Vzhlédl od questisu k muži, který stál ztuhle před ním. Kharill soplil, ačkoli si nejspíš myslel, že se mu to daří skrývat. „Máte nějakou otázku, starší komandéře?“ otázal se Samakro mírně.

Kharillovo obočí sebou škublo. Zjevně čekal, že kapitán *Springhawk* bude kvůli nečekanému rozkazu zuřit stejně jako on. „Ani ne tak otázku, pane, jako spíš poznámku,“ řekl a jeho hlas zněl upjatě.

„Nechte mě hádat,“ řekl Samakro a zlehka pozvedl questis. „Máte zlost, že mi byla odebrána moje loď a předána staršímu kapitánovi Thrawnovi. Přemýšlíte, zda máme své námitky podat zvlášť, nebo společně, a pokud společně, která z našich rodin má být kontaktována první. Myslíte si, že bychom také měli protestovat u admirálky Ar'alani, nejvyššího admirála Ja'foska a Rady obranné hierarchie, pravděpodobně v tomto pořadí s argumentem, že měnit lodní velitelskou strukturu v předvečer bitvy je hloupé a nebezpečné. A rozhodně si myslíte, že bychom naši nelibost měli dát najevo tím, že budeme Thrawnovy rozkazy plnit s co nejmenším nadšením. Je to zhruba tak?“

Kharillova ústa se začala otevírat zhruba u Samakrovy druhé věty a teď byla tak dokořán, jak to u něj Samakro ještě neviděl. „Á... ano, pane, je,“ vypravil ze sebe.

„Tak tedy,“ řekl Samakro a vrátil mu questis. „Protože jsem to všechno řekl já, není důvod, abyste to říkal vy. Vraťte se ke svým povinnostem a připravte se na změnu velení.“

Kharill zlostně polkl, ale pak pouze krátce přikývl. „Ano, pane,“ řekl a odvrátil se k odchodu.

„Ještě něco,“ zavolal za ním Samakro.

„Pane?“

Samakro přimhouřil oči. „Jestli vás někdy přistihnu, že neplníte rozkaz – číkoli rozkaz – nebo plníte platný rozkaz pomalu či lajdácky, osobně vás poženou k odpovědnosti. Jasně?“

„Úplně jasně, pane,“ procedil Kharill mezi ztuhlými rty.

„Dobře. Pokračujte.“

Sledoval Kharillova ztuhlá záda, když odcházel chodbou k můstku *Springhawku*. S trochou štěstí Samakro mladšího muže přesvědčil, aby alespoň předstíral nadšení z nového velitele, třebaže žádné necítil.

Což byla fasáda, za kterou by měl své pocity raději skrýt i sám Samakro.

Protože byl rozzuřený. Rozzuřený, pobouřený, zrazený – to všechno. Jak se Rada a nejvyšší admirál Ja'fosk *opovážili* udělat tohle jemu a *Springhawku*? Nadšený postoj nejvyššího generála Ba'kifa ke všemu, čeho se Thrawn dotkl, byl dobře známý, ale Ja'fosk měl jistě víc rozumu.

Přesto byly rozkazy vydány a protestovat tak, jak chtěl Kharill, by nevedlo k ničemu jinému než přilévání oleje do už rozdmýchaného ohně. Takže Samakro bude dělat svou práci a postará se, aby zbytek lodních důstojníků a válečníků dělal totéž.

A bude opravdu doufat, že jakákoli politická šlamastyka, kterou Thrawn způsobí tentokrát, se neobrátil proti nim všem.

VZPOMÍNKY II

Cesta skončila a Al'iasťov vystoupila ze Třetího zraku do tlumeného světla můstku transportéru *Tomra* patřícího Chisským obranným silám. Zvedla ruce z ovládání navigace s prázdným pocitem v břiše i srdci. „Starší komandéře?“ otázala se zkusmo a zadívala se na kormidelního důstojníka sedícího vedle ní.

„Jsme na místě,“ potvrdil. „Děkuji. Tady si to převezmu.“

„Dobře,“ zamumlala Al'iasťov. Odepnula bezpečnostní pásy, vstala a odešla přes tichý můstek ke dveřím.

Prošla jimi a pokračovala prázdnou chodbou ke kapitánčině kajutě, kde byla se svou opatrovnící ubytována. *Tomra* nikdy nevyletěla mimo Ascendenci, a proto neměla pro chodkyně po obloze řádné kajuty. Mafole, Al'iasťovina opatrovnice si kvůli tomu dost hlasitě stěžovala, takže mladší kapitánka Vorlip se zase zlobila na ni.

Na jiných lodích by na ni opatrovnice obvykle čekala před můstkem a doprovodila by ji do kajuty chodkyň po obloze. Ale Mafole po hádce s Vorlip prohlásila, že neopustí jejich pokoj, dokud nedorazí na Naporar, a řekla Al'iasťov, aby všude chodila sama.

Al'iasťov kráčela dlouhou chodbou, zrak zamířený slzami.

Nebyl důvod mít na této cestě chodkyni po obloze. To věděla. Trasy v Ascendenci nebyly jako ty venku v Chaosu. Tady byly cesty čisté a piloti věděli, jak se dostat tam, kam potřebovali.

Proto flotila uskutečnila Al'iasťovinu zkoušku tady. Podobné cesty byly bezpečný způsob, jak zjistit, jestli může chodkyně po obloze stále vykonávat svou práci.

Pilot nemusel nic říkat. A ani mladší kapitánka Vorlip.

Al'iaštov věděla.

Nedokázala udržet *Tomru* na správné cestě. Pilot musel během cesty upravovat kurz.

Její Třetí zrak byl téměř pryč. Její práce se chýlila ke konci. Jediný život, který znala, skončil. Celý rok před obvyklým termínem její život skončil.

Ve věku třinácti let.

„Není ti nic?“

Al'iaštov se na místě zastavila a otřela si slzy, kvůli kterým neviděla druhou osobu přicházet. Pár kroků před ní stál mladý muž v černé uniformě. Na límci neměl žádné výložky označující hodnost, což z něj činilo kadeta, a na nášivce na rameni měl vycházející slunce. Věděla, že ten znak patří jedné z Vládnoucích rodin, ale nemohla si vzpomenout které. „Ne, nic,“ odpověděla. Jedna z jejích dřívějších opatrovnic jí kdysi řekla, že by si nikdy neměla stěžovat na to, jak se cítí. „Kdo jste?“

„Kadet Mitth'raw'nuru,“ představil se. „Na cestě na Taharimskou akademii. Kdo jsi ty?“

„Al'iaštov.“ Trhla sebou, protože si příliš pozdě vzpomněla, že její identita měla zůstat utajena každému kromě nejvyšších důstojníků. „Jsem kapitánčina dcera,“ zopakovala lež, kterou měla použít vždy, když se jí ptal někdo mimo posádku můstku.

Thrawnovo obočí se malinko pozvedlo a Al'iaštovino srdce pokleslo trochu níž. Nevěřil jí. Nejen že její život skončil, ale nejspíš teď měla navíc problém. „Chci říct –“

„To je v pořádku,“ přerušil ji Thrawn. „Co se děje, Al'iaštov? Můžu něčím pomoci?“

Al'iaštov si povzdechla. Neměla by si stěžovat. Ale pro jednu jí bylo upřímně jedno, co by měla dělat. „Asi ne,“ řekla. „Mám... jenom starosti. Kvůli... nevím. Kvůli tomu, co budu dělat.“

„Rozumím,“ řekl Thrawn.

Al'iaštov uvízl dech v hrdle. Přišel snad na to, kým byla? Její krátká lehkomyšlná vzpoura pominula a ona si byla opět zcela vědoma toho, že bude mít problém. „Vážně?“ otázala se opatrně.

„Ovšem,“ odvětil Thrawn. „Všichni cítíme nejistotu na cestě životem. Nevím, co tě konkrétně trápí, ale ujišťuji tě, že všichni kadeti na palubě této lodi také čelí změnám svých budoucností.“

Trochu se jí ulevilo. Takže *netušil*, že byla chodkyně po obloze. „Ale všichni víte, kam směřujete,“ namítla. „Jste kadet a budete v Obranných silách. Já nevím, co budu dělat.“

„Jsi dcera kapitánky lodi,“ připomněl jí. „To ti jistě otevře spoustu možností. I když vím, že jdu na akademii, neznamená to ještě, že tu není spousta neznámých. A nejistota může být tím nejděsivějším stavem mysli.“

A potom před ní k jejímu překvapení poklekl na jedno koleno, takže měl obličej trochu níž než ona. Tohle dospělí téměř nikdy nedělali. Dokonce i většina jejích ostatních opatrovnic obvykle stála zpřímá a shlížela na ni. „Ale i když všichni stojíme před různými cestami, máme tu moc si mezi nimi vybrat,“ pokračoval. „Ty tu moc máš také, moc vybrat si, která z těch cest je pro tebe správná.“

„Já nevím,“ řekla Al’iastov a cítila, jak se jí oči znovu zalévají slzami. Jaké možnosti asi může mít neúspěšná třináctiletá chodkyně po obloze? O tomhle s ní nikdo moc nemluvil. „Ale díky za –“

„Co se to tu děje?“ ozval se za ní tvrdý hlas mladší kapitánky Vorlip. „Kdo jste a co tady děláte?“

„Kadet Mitth’raw’nuru,“ odpověděl Thrawn a rychle vstal. „Prohlížel jsem si loď, když jsem narazil na vaši dceru. Vypadala sklíčeně, tak jsem jí nabídl pomoc.“

„V téhle chodbě nemáte co dělat,“ prohlásila Vorlip přísně. Prošla okolo Al’iastov a zastavila se před Thrawnem. „Neviděl jste ty cedule nepovolaným vstup zakázán?“

„Předpokládal jsem, že jsou určeny nevojenskému personálu. Jako kadet jsem si myslel, že se na mě nevztahují.“

„Vztahují,“ odušila Vorlip. „Máte být vzadu s ostatními kadety.“

„Omlouvám se,“ řekl Thrawn. „Pouze jsem chtěl získat pro tuto loď cit.“ Sklonil hlavu a začal se odvracet.

Vorlip natáhla ruku, aby mu zahradila cestu. „Jak to myslíte, cit pro lod?“
„Chtěl jsem prostudovat její rytmy,“ odpověděl Thrawn. „Paluba le-
ce vibruje podle kolísání motorů. Náš pohyb hyperprostorem byl naru-
šován drobnými zaváháními a vlnkami. Proudění vzduchu naznačuje
malé změny při úpravách kurzu. Kompenzátory za těmito úpravami
občas mírně zaostávají, což je opět cítit přes palubu.“

„Skutečně?“ Vorlip už nevyPadala tak rozzlobeně. „Kolik vesmírných
letů jste předtím absolvoval?“

„Žádný,“ přiznal Thrawn. „Tohle je moje první cesta mimo domov.“

„Ano?“ Vorlip k němu přistoupila. „Zavřete oči. Nechte je zavřené,
dokud vám neřeknu.“

Thrawn zavřel oči. Vorlip ho vzala za paže a bez varování ho roztočila.

Thrawnovy ruce překvapeně vyletěly vzhůru. Klopýtal, jak se snažil
udržet krok s pohybem těla. Vorlip s ním dál točila a také se kolem něj
pomalu přesouvala. Jakmile byla o třetinu dál, než začala, opět ho vzala
za paže a zastavila ho.

„Oči stále zavřené,“ nařídila a podržela ho. „Kde je vpředu?“

Thrawn chvíli mlčel. Pak zvedl ruku a ukázal k přidi *Tomry*. „Tam,“
řekl.

Vorlip ho držela další vteřinu. Pak ho pustila a o krok ustoupila. „Mů-
žete otevřít oči. Vraťte se do své kajuty. A už nikdy nechodte za takové
cedule, pokud si nebudete zatraceně jistý, že tam smíte.“

„Ano, kapitánko,“ řekl Thrawn. Párkrát zamrkal a znovu nabyl rov-
nováhy. Krátce se Vorlip uklonil, kývl a usmál se na Al'iašov, obrátil se
a odešel.

„Omlouvám se,“ řekla Al'iašov tiše.

„To je v pořádku,“ ujistila ji Vorlip. Stále hleděla za Thrawnem.

„Zlobíte se na něj?“ zeptala se Al'iašov. „Jen se mi snažil pomoci.“

„Já vím.“

„Zlobíte se na mě?“

Vorlip se k ní s drobným úsměvem otočila. „Ne, jistěže ne. Neudělala
jste nic špatného.“

„Ale...“ Al'iašov se zmateně zarazila.

„Nezlobím se na nikoho,“ řekla Vorlip. „To jenom... mně trvalo patnáct cest na čtyřech různých lodích, než jsem si vypěstovala takovou vnímavost. Tenhle Mitth'raw'nuru to zvládl během jedné.“

„Je to zvláštní?“

„Velice,“ ujistila ji Vorlip.

„Zdá se být milý,“ řekla Al'iastov. Odmlčela se a zamyslela se nad tím, co říkal o cestách. „Co se mnou bude, až odsud odejdu?“

„Budete adoptována. Nejspíš některou z Devíti vládnoucích rodin – bývalé chodkyně po obloze mívají rádi.“

„Proč?“

„Je to věc prestiže. Určitě si uvědomujete, že dívky s vašimi schopnostmi jsou velmi vzácné. Je to pocta, udělat některou z vás meritní adoptátkou.“

Al'iastov cítila, jak se jí stahuje hrdlo. „I když už nikomu k ničemu nejsme?“

„Takové věci neříkejte,“ napomenula ji Vorlip přísně. „Každý je cenný. Říkám, že budete vítána v každé rodině, která vás adoptuje. Postará se o vás, poskytne vám další vzdělání, a nakonec vám najde kariéru, která vám sedne nejlépe.“

„Pokud mě nevyhodí.“

„Řekla jsem, abyste takhle nemluvila. Nevyhodí vás. Znamenáte pro rodinu prestiž, pamatujete?“

„Ano,“ řekla Al'iastov. Pořád tomu úplně nevěřila, ale nemělo smysl to dále rozebírat.

Ale jedna věc tu ještě byla. „Dostanu na výběr, kterou rodinu chci?“

Vorlip se zamračila. „To nevím. Abych byla upřímná, neznám žádné podrobnosti, jak se tyhle věci dělají. Proč, chcete nějakou konkrétní rodinu?“

„Ano,“ řekla Al'iastov. „Mitth.“

„Vážně?“ Vorlip se ohlédla přes rameno. „Jako kadet Thrawn?“

„Ano.“

Vorlip zamyšleně vydechla. „Jak jsem řekla, nevím, jak se to dělá. Ale určitě neexistuje důvod, abyste se nezeptala. Vlastně, když tak o tom

přemýšlím, bývalá chodkyně po obloze s takovou pověstí by mohla žádat všechno, co chce.“

A bylo to tu. Vorlip to řekla. *Bývalá chodkyně po obloze.*

Al'íastovina navigační kariéra byla oficiálně skončena.

Avšak bylo s podivem, že se to už nezdálo tak důležité. „Právě to řekl. Řekl, že si budu moct zvolit svou cestu.“

„No, kadeti říkají různé věci,“ řekla Vorlip a mávla nad Thrawnem i rozhovorem rukou. „Pojďte – potřebuji vás a vaši opatrovnici ve své pracovně. Musíme vyplnit pár formulářů.“

Mitth'raw'nuru, tak se představil, připomněla si Al'íastov, když s kapitánkou odcházela. *Mitth'raw'nuru*. To si zapamatuje.

A až přijde čas, rodina Mitth opravdu obdrží jistou žádost.